

„Naposledy jsme tady hráli ještě před rekonstrukcí,“ konstatoval uprostřed koncertu kapelník Pavel Kopřiva a jal se vyprávět střípky veselých historek z dávných časů, kdy si každý muzikant, který zpět do Brna neřídil, zájezd do Prahy pěkně užil. Já jsem si při tom zase uvědomil, že v poslední době nějak přibývá v programu Malostranské besedy kapel, které si tu zahrají, přestože nepatří mezi její inventář – tedy pravidelně zde vystupující skupiny – a že je to dobře.

Folk Team ovšem nepřijel zahrát „jen tak“, ale slavil v Besedě neuvěřitelných 40 let činnosti (slavit začali už loni v listopadu) a také křtil album **Live 40**, které

právě na zmíněném listopadovém koncertě v brněnském KC Semilasso natočili. Křtu se ujal Robert Radosta, člověk s Malostranskou besedou celoživotně spjatý („*zasloužil se o Malostranskou besedu*

“, jak kdysi hlásala zde vystavená plaketa) a spoluhrdina zmíněných historek; křtilo se dobrou domácí slivovicí. Folk Team postupně přebral (skoro) celé křtěné album, takže zájemci postávající po konci koncertu u stolku s deskami už věděli, do čeho jdou:

Měsíční dítě

,
Motýlí hra

,
D 58

,
Nebudu

,
Ještě jsme neumřeli

,
Skála

,
V brněnském Bronxu

,
Nadčlověk

,
Sto dní jsem nespál

... Prostě s jedinou výjimkou (Folkařovo blues 2: vlastně parodie na sebe sama, písnička tak trochu vtipná a tak trochu nepříjemně – fuj, nemám rád to slovo – populistická) písničky, které už známe, ať z poslední řadovky nebo z folkteamovského dávnověku. Ptáte se, proč tedy? Vězte, že se zřejmě jedná o „něco ve vzduchu“: v poslední době se do přezpívání svých starších (i novějších) věcí pustilo více žánrových veličin. No – proč ne? Současná sestava, tedy v první řadě vyprávějící a dlouhými houslovými tóny kreslící Pavel Kopřiva a dva zpívající kytaristé a autoři Roman Venclovský a Ivan Huvar, plus ze zadní brázdý je podporující rytmika (Dalibor Dunovský + Pavel Bříza) a klávesy (Roman Jež) se s návratem ke klasice či pozapomenutým titulům vyrovnala velmi dobře.

Zbývá dodat, že na koncertě jsme slyšeli ještě skladby neobsažené na křtěné desce (*Sázka na*

Ještě neumřeli a je jim 40: Folk Team v MB

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pátek, 02 Květen 2014 23:23

---

mrtvého koně

,

Putovní holka

,

Odcházím z domova

...) a slušnou řadu hostů. Daniela Fikejze s dvěma spoluhráči (jediný se projevil jako protestní písničkář - se skladbou směřovanou k uzavření Činoheráku v Ústí nad Labem), Romana Dragouna nebo nejkvětnatěji uvedeného Miloše Makovského, který (mimo jiné) hustě improvizoval na elektriku (před samotnou písničkou) na téma Motýlí hra. Tu – logicky – nesměl naopak zahrát její autor a poslední pozvaný Jakub Noha, který sklídl ale asi největší úspěch ze všech hostů se svým waitzovským pojetím Waltzing Matyldy.

Večírek Folk Teamu byl moc hezký. A moc hezký je i záměr vedení Malostranské besedy – pokud ho správně čtu – mezi pravidelné položky vkládat stále víc mimopražských a neočekávaných „hrdinů“ našich žánrů. Těším se na další.

Folk Team – koncert k 40 letům + křest alba **Live 40**, hosté: Daniel Fikejz, Jakub Noha, Roman Dragoun, Miloš Makovský, 16. dubna 2014, Praha, Malostranská beseda